

קבוצות ניאורנאציות

חיים לנדאו: זה סתם מן האוויר. אתה מדבר מה שאתה רוצה לדבר. אתה יכול להמשיך כך.

הי"ר צבי צימרמן (גח"ל): לא, הוא לא יכול להמשיך כך, כי זמנו עבר.

אורי אבנרי: חבר הכנסת לנדאו, אני מתבסס על עובדות. קיבלתי מיכתב-איום חתום עליידי אנשים, הקוראים לעצמם, "דיכוי בוגדים". זהותם של אנשים אלה ידועה לך וידועה לי. אנו יודעים מי האנשים האלה. אני מוכן להמציא לך רשימה, אם אתה מעוניין.

היתה פעם, "ברית הבריונים" בארץ, שהסיתה נגד חיים ארלוזורוב...

בן-ציון קשת (חרות): איפה היית, חבר הכנסת אבנרי, כאשר השתוללו אנשי שי"ח ומצפן?

אורי אבנרי: מה זאת אומרת, "השתוללו"? התפרצו למשרדים שלכם? היכן אתכם? שברו לכם את הידיים? התאמנו נגדכם ב"קאראטה"?

קריאה: התפרצו לבית ראש-הממשלה.

אורי אבנרי: הפריצה לחצר בית ראש-הממשלה — כולנו, כולל רבים מאנשי שי"ח עצמם, הסתייגנו ממנה.

אני מוכן להצדיק פעולה בלתי-אלימה. אין אני מוכן להצדיק פעולה אלימה. בעניין זה היתה עמדותי חד-משמעית.

כאן אני מתריע נגד גופים שאינם מכריזים רק בפה מלא על כוונתם לבצע פעולה אלימה, אלא המתאמנים — והמת-פארים בכך שהם מתאמנים — לפעולה אלימה, לטרור נגד יהודים.

ערב צאת הכנסת לפגרת-הפסח, ניצל אורי אבנרי ויכוח על חוק האומבוסדמן כדי לעורר את בעיית קבוצות-הטרור בישראל.

יום לפני כן העיר את תשומת-לב שר-המשפטים לקיומן של קבוצות, "ניאורנאציות או פרוטורנאציות" בישראל, והת-לונן על מחדל שלטונות המשטרה והתביעה הכללית בעניין זה, בייחוד אחרי ההתפרצות למשרד רק"ח, בה נשברה ידה של עובדת.

להלן חילופי-הדברים בכנסת:

אורי אבנרי: ... מתארגנת קבוצה, המכריזה על כוונתה לבצע מעשי-אלימות, לא רק כלפי אנשי רק"ח, שמשרדם חותקף, אלא גם נגדי, נגד חברי-כנסת מהמערך, נגד כל מי שמוכן, "ליותר על שעל אחד מאדמת המולדת".

מאיימים עלינו במעשי-אלימות, אולי אף ברצח... **חיים לנדאו (חרות):** אף אחד אינו חושב על רצח!

אורי אבנרי: האם אתה, חבר הכנסת לנדאו, יכול להת-חייב בשמם שהכוונה היא רק לאלימות סתם, ולא לרצח?

אם כן, אצטרך לשאול אותך: מניין לך המידע הזה?

חיים לנדאו: זה לא רציני!

אורי אבנרי: זה פותח פתח למחשבה. איך אתה יודע אם הם רציניים או לא?

קריאה: כמה פעמים רצחו אותך בגלל דיעותיך?

אורי אבנרי: חבר הכנסת לנדאו, אני לא אתגר ישרי בעניין זה. יש בארץ, כרגע, ארבע-חמש קבוצות שונות, המאיי-מות בפירוש במעשי-אלימות, המצטלמות בשעת אימונים למעשי-אלימות נגד יהודים.

חיים לנדאו: מנין אתה יודע?

אורי אבנרי: אני יודע, מפני שקיבלתי תצלומים כאלה. בדקתי ומצאתי שהם צולמו במועדון בית"ר בירושלים, לא פחות ולא יותר.

ובכן, יש חמש קבוצות כאלה: "דיכוי בוגדים", "ועד להגנה יהודית", "אריאל", "ועד".

אחת מן השתיים: או שאתה מסוגל ומוכן לקבל על עצמך את האחריות לכך שהם לא יבצעו מעשי-אלימות, ואז תהיה אחראי למה שאתה אומר. זוהי אחריות כבדה מאד.

וזהו גם חודאה בכך שאתה יודע מה הם רוצים לבצע. או שאתה...

במעט החברה הגרמנית: קבוצות-השוליים הטרוריסטיות, סיגנון-הטרור ושיטות-הטרור.

דעת-הקהל התייחסה אליהן בזלזול. ה-שופטים והשוטרים, שהיו כולם אנשי הימין, חיפו עליהן, הבטיחו להן למעשה חסינות מעונש.

כשהתעוררה החברה הגרמנית למראה המחלה המכרסמת במעיה, כבר היה זה מאוחר מדי.

דכאו ואושוויץ נולדו בימי הרא-שית, בבתי-המרזה ובחדרי-החד-רים של "קבוצות-השוליים".

קו-קלוקס-כהן

התופעה המרימה עתה את ראשה בישראל לא באה, כמובן מגרמניה, היא באה מ"ארצות-הברית. זוהי תופעה אמריקאית מובהקת.

נביא הטרור החדש הוא הרב מאיר כהנא, אדם מופרע-קשה, שנחל הצלחה מפתירת על רקע מחלתי-הירוד הכללית יותר הפו-שמת בארצות-הברית.

ישראלי תמים יתקשה להבין איך עלה בידו אדם כזה, הדוחה בכל הופעתו, והנטול כל כשרון שהוא, להפוך דמות חשובה בארצות-הברית, לזכות בפירסום עצום בכלי-התקשורת האמריקאיים, לאיים אף על ממי-שלת ניכסון ולהלך אימים במדינה.

התשובה היא: כהנא הוא רק אחד מיני רבים — חיקוי יהודי

לפאשיסטים מכל הסוגים, בני כל העדות והגזעים, החוסכים כיום

את ארצות-הברית לגיהנום של אלימות ופשע.

איך זה קרה?

החברה האמריקאית היתה תמיד אלימה. רצח-העם שבוצע באינדונזיה הטביע את חותמו על האופי האמריקאי מראשיתו. זה

עוד העבדות השחורה ופולחן המערב הפרוע עוד חיזקו את התסביך של אלימות, שמצא את ביטוייו במישפטי-לינק, במלחמות ה-גאנגסטרים, וכדומה.

למרכז החיים האמריקאיים.

יש הסבורים כי האומה האמריקאית מתפרקת מבחינה נפשית וחברתית, וכי

האחדות הלאומית מפנה את מקומה למל-חמת-אחים כללית — לבנים נגד שחורים, עדה נגד עדה, הורים נגד בנים. על רקע זה קמו קבוצות-השוליים הבלתי-ספורות, שכולן עוסקות באלימות, במהומות, בפשע, בטרור ואף ברצח.

יש המקוים שמחלה זו תחלוף, שאמריקה תתגבר עליה, כפי שהתגברה על מחלות קודמות.

אך עובדה היא שכיום שוקעת

ארצות-הברית בתהום של אלי-

מות, ריב-אחים ופשע.

הליגה להגנה יהודית היא, מצד אחד, תגובה על האלימות האנטי-שמית, ומצד

שני חיקוי יהודי של שאר הגזענים. בהדרגה נעלם היסוד ההגנתי (מחתרת מול מחתרת, כנופיה מול כנופיה, אלימות מול אלימות, גזענות מול גזענות), והליגה הופכת ל-

אירגון-טרור התקפתי, המוכן להיאחז בכל תירוץ (כגון עניין יהודי ברית-המועצות) כדי להתפרסם, לעשות נפשות, להפעיל שי-טות טרור.

בצר כמה צעירים יהודיים טו-

בים, הרואים צורך בהגנה-עצמית

יהודית מול קבוצות-טרור שחר-

רות, פורטוריקאיות ופאשיסטים, נמשכים אל הליגה ערב-רב של

מופרעים מכל הסוגים, סאדיסטים, שוחררי אלימות-לשמה, ויסודות

פליליים פשוטים.

מבחינה זו, דומה הליגה לכל גוף דומה של עדה אחרת.

לפני כמה ימים ניתנה לאזרחים הישרא-ליים ההזדמנות לראות בסלווייה כיצד יור-דת הליגה להגנה יהודית על עיירה בניו-

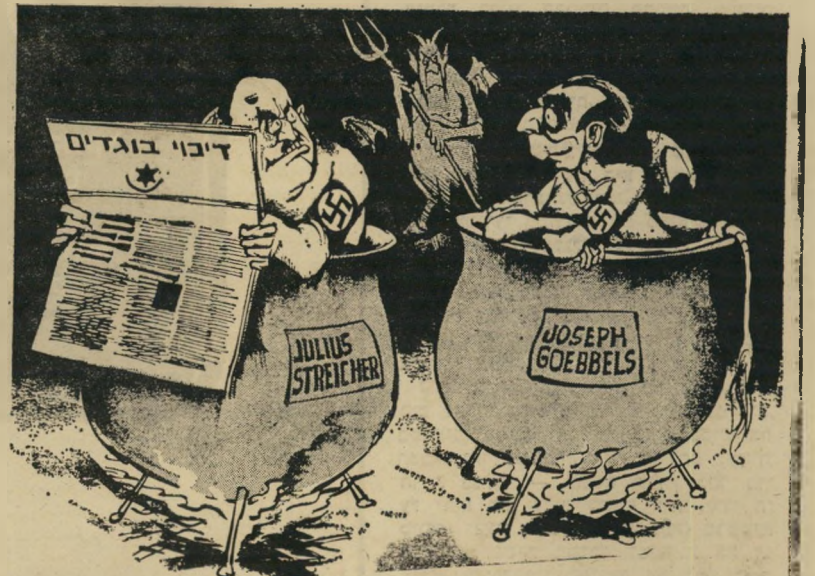
ג'רסי, למורת רוחם של היהודים המקומיים, כדי "להגן" עליהם, כביכול, מפני הקו-

קלונסק-קלאן האנטי-שמית. על המסך נראו פניהם של חברי שני האירגונים — וקשה

היה לקבוע מי מהם היה דוחה יותר. שני הצדדים דיברו באותו סיגנון.

ואין זה פלא, כי שני האירגו-

נים השויכים לאותה מהות.

סטרייכר לגבלס: "אתה רואה, הם בכל זאת למדו מאיתנו משהו..."

העקומים: אנשי פלוגה נאצית בגרמניה בפעולה אלימה נגד חנויות של יהודים

עתה מבקשים להשתיל אותו על גופנו הלאומי הבריא.

איך זה קרה?

תחילה באו לארץ כמה מאנשי הליגה, מהם שהיו צריכים לברוח מאמריקה בעוון ביצוע פשעים — לא מעשים "פטריוטיים", אלא מעשים אלימים שפלים. הם מצאו מחסה בישראל.

אחר-כך בא הרב כהנא עצמו. (אין זו הפעם הראשונה. הוא כבר שהה בעבר בארץ, בילה בשיבה, הסתלק בנסיכות מס' תוריות, שקרוביו בישראל אינם ששים לדבר עליהן.)

כהנא, שהפך בינתיים דמגוג

מדולפלם זורין, הכין מייד שיש

חלל ריק בישראל. יש כאן ימין

המדבר בסיגנון לאומני, נוסח

בגין, אבל אין כאן תנועה פא-

שיסטית ממש.

אולי מתוך חשש שהעונה באמריקה עז-מדת להסתיים, הוא החליט לעבור לישראל.

עצם ההודעה על בואו גרם כאן תגובות שרשרת בחוגי-השוליים הימניים. פחדו מפני

ההתחרות החדשה, והחליטו לקדם את פני הרעה עליידי הקמת קבוצות-טרור מקומיות

על רקע זה קם דיכוי-בוגדים, קבוצה זעירה של צעירים ישראליים, המדברים בנוסח פא-

שיסטית (המשך בעמוד 32)

טבעי הוא שהליגה מושכת בעיקר טיפו-סים של יהודי-גטו, ולא את הטיפוס החדש, הזקוף, של צעיר יהודי-אמריקאי. גם בכך

אין כל חדש. פלוגת-הסער הנאציות לא היתה מורכבת, בשנות המאבק, מגרמנים

אריים תמירים, כחול-עיניים ובלונדיים, כפי שזה נראה בפלאקאטים נאציים (כמו זה

המתפרסם בעמוד 10) ובסרטי הוליווד, היא משכה בעיקר אנשים מופרעים לא-יוצאים, אכולי תסביך-נחיתות, עקומים מבחינה גופ-

נית ונפשית, שהחברה הקיאה אותם, כמו הפורע האנטי-שמית הנתעב יוליוס שטרייכר.

זהו הטיפוס השיגרתי של קבוצת-שוליים טרוריסטית.

איכפורם של מחלות-רוח

אילו נשארה הליגה רתוקה לוירה האמרי-קאית, אפשר היה להסתפק בצער, ובתקוה

על מחלה זו.

אולם הליגה באה לישראל — וזהו פתח הרעה.

חשוב להבין זאת: אין זו תו-

פעה ישראלית אוסנתית, רעה

ככל שתהיה. זהו אימפורט של

מחלת-רוח אמריקאית — סרטן

שצמח על הגוף האמריקאי, ושי-